

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2008

Utgiven i Helsingfors den 31 december 2008

Nr 1005—1008

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1005	Lag om krav på ekodesign för och energimärkning av produkter	3205
1006	Statsrådets förordning om ändring av polisförordningen	3216
1007	Statsrådets förordning om justering av de maximibelopp för plikt som avses i lagen om kollektivavtal	3218
1008	Inrikesministeriets förordning om Räddningsinstitutets avgiftsbelagda prestationer	3219

Nr 1005

Lag

om krav på ekodesign för och energimärkning av produkter

Given i Helsingfors den 19 december 2008

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens syfte

I denna lag föreskrivs det om kraven på ekodesign för och energimärkning av energianvändande produkter.

Syftet med denna lag är att främja hållbar

utveckling genom att energieffektivitet, miljöprestanda och försörjningsberedskap i fråga om energi förbättras.

2 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på energianvändande produkter som släpps ut på marknaden eller tas i bruk.

RP 163/2008
EkUB 25/2008
MiUU 32/2008
RSv 206/2008

Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/32/EG, (32005L0032); EGT nr L 191, 22.7.2005, s. 29
Rådets direktiv 92/75/EEG, (31992L0075); EGT nr L 297, 13.10.1992, s. 16
Rådets direktiv 92/42/EEG, (31992L0042); EGT nr L 167, 22.6.1992, s. 17
Rådets direktiv 93/68/EEG, (31993L0068); EGT nr L 220, 30.8.1993, s. 1

Denna lag tillämpas inte på trafikmedel som är avsedda för transport av personer eller varor.

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *CE-märkning* märkning som avses i lagen om att vissa produkter skall förses med CE-märkning (1376/1994),

2) *ekodesign* integrering av miljöaspekter i produktdesignen i syfte att förbättra den energianvändande produktens miljöprestanda under hela dess livscykel,

3) *krav på ekodesign* krav som gäller en energianvändande produkt eller designen av en energianvändande produkt och som syftar till förbättring av produktens miljöprestanda och krav på lämnande av uppgifter om miljöaspekter i anslutning till en energianvändande produkt,

4) *specifika krav på ekodesign* ett kvantifierbart och mätbart krav på ekodesign vilket gäller en bestämd miljöaspekt av en energianvändande produkt, till exempel energianvändning under drift, beräknat för en bestämd effekt,

5) *allmänna krav på ekodesign* varje krav på ekodesign på grundval av en energianvändande produkts ekologiska profil i dess helhet, utan några fastställda gränsvärden för enskilda miljöaspekter,

6) *ekologisk profil* en beskrivning av den energianvändande produktens input och output, till exempel material, utsläpp och avfall, som följer en energianvändande produkt under hela dess livscykel och som är av betydelse för dess miljöpåverkan och uttrycks i fysiska, mätbara kvantiteter,

7) *livscykel* de på varandra följande och sammanhängande stadier som en energianvändande produkt genomgår från användning av råvaror till slutligt omhändertagande,

8) *näringsidkare* en fysisk eller juridisk person som i syfte att få inkomst eller annan ekonomisk nytta yrkesmässigt saluför, tillhandahåller, säljer eller på annat sätt i samband med sin näringsverksamhet överlåter energianvändande produkter,

9) *energianvändande produkt* en produkt som, när den väl har släppts ut på marknaden eller tagits i bruk, är beroende av energitillförsel för att kunna fungera som avsett och en produkt för framställning, överföring och mätning av energi, inklusive delar som är beroende av energitillförsel och avsedda att ingå i en energianvändande produkt och som släpps ut på marknaden eller tas i bruk som enskilda delar för slutanvändare och vilkas miljöprestanda kan bedömas separat,

10) *komponenter och underenheter* delar som är avsedda att ingå i energianvändande produkter och som inte släpps ut på marknaden eller tas i bruk som enskilda delar för slutanvändare eller vilkas miljöprestanda inte kan bedömas separat,

11) *ibruktage* första gången en energianvändande produkt används av en slutanvändare i Europeiska gemenskapen,

12) *importör* varje fysisk eller juridisk person som inom sin näringsverksamhet släpper ut en produkt från tredjeland på Europeiska gemenskapens marknad,

13) *utsläppande på marknaden* första gången en energianvändande produkt blir tillgänglig för distribution eller användning inom Europeiska gemenskapen, antingen mot betalning eller gratis och oberoende av försäljningsmetod,

14) *besiktningsorgan* ett organ som har konstaterats behörigt och som miljöministeriet har godkänt och som utför de uppgifter som enligt denna lag och de bestämmelser som har meddelats med stöd av den ankommer på ett besiktningsorgan,

15) *produktdesign* de olika processer som omvandlar de juridiska, tekniska, säkerhetsmässiga, funktionella, marknadsmässiga eller andra krav som en energianvändande produkt ska uppfylla till den tekniska specifikationen för produkten,

16) *auktoriserad representant* en fysisk eller juridisk person som är etablerad i någon av medlemsstaterna i Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som fått skriftlig fullmakt från tillverkaren att handla på dennes vägnar när det gäller förpliktelser enligt denna lag eller de bestämmelser som utfärdats med stöd av den,

17) *tillverkare* varje fysisk eller juridisk person som tillverkar energianvändande pro-

dukter vilka omfattas av denna lag och som är ansvarig för att produkterna överensstämmer med denna lag i samband med deras utsläppande på marknaden eller ibruktagande, under eget namn eller varumärke eller för eget bruk; om tillverkare enligt definitionen ovan eller importör enligt definitionen i 12 punkten saknas, ska varje fysisk eller juridisk person som på marknaden släpper ut eller tar i bruk energianvändande produkter som omfattas av denna lag anses vara tillverkare,

18) *harmoniserad standard* en standard till vilken hänvisningar har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning i förteckningen över harmoniserade standarder och som preciserar de krav på produkten som baserar sig på gemenskapslagstiftningen,

19) *miljöaspekt* ett element eller en funktion hos en energianvändande produkt som kan vara i växelverkan med miljön under produktens livscykel,

20) *miljöpåverkan* varje förändring av miljön som helt eller delvis orsakats av en energianvändande produkt under dess livscykel.

2 kap.

Krav på ekodesign för en energianvändande produkt

4 §

Skyldigheter för tillverkare, auktoriserade representanter, näringsidkare och importörer

En tillverkare eller dennes auktoriserade representant ska säkerställa att en energianvändande produkt som släpps ut på marknaden eller tas i bruk överensstämmer med kraven i denna lag.

Om tillverkaren inte är etablerad inom Europeiska gemenskapen och inte har en auktoriserad representant, ska importören eller näringsidkaren säkerställa att en energianvändande produkt som släpps ut på marknaden eller tas i bruk överensstämmer med kraven i denna lag.

5 §

Ekodesign för energianvändande produkter

Energianvändande produkter ska designas så att deras miljöprestanda är så hög som möjligt under hela livscykeln.

6 §

Allmänna och specifika krav på ekodesign för energianvändande produkter

En energianvändande produkt får släppas ut på marknaden eller tas i bruk, om den uppfyller de allmänna och specifika kraven på ekodesign.

Genom förordning av statsrådet kan det föreskrivas närmare om de grundläggande designuppgifter som hör till de allmänna kraven på ekodesign för energianvändande produkter, om lämnande av uppgifter och om tillverkarens övriga bedömningsgrunder när det gäller följande produktgrupper och produkttegenskaper:

- 1) elektriska och elektroniska apparater som används i hushåll och på kontor,
- 2) belysningsanordningar, ljuskällor och strömbegränsare,
- 3) elmotorer, pumpar och energianvändande produkter inom industrin,
- 4) kylskåp, frysar, kylare och kylförvaringsanordningar,
- 5) disk- och tvättmaskiner, torktumlare och dammsugare,
- 6) vilostrom,
- 7) energianvändande arbetsmaskiner och verktyg,
- 8) energianvändande byggprodukter.

Närmare bestämmelser om tekniska, miljömässiga och ekonomiska faktorer som hör till de specifika kraven på ekodesign för de produktgrupper och produkttegenskaper som anges i 2 mom. 1—7 punkten kan utfärdas genom förordning av arbets- och näringsministeriet.

Närmare bestämmelser om tekniska, miljömässiga och ekonomiska faktorer som hör till de specifika kraven på ekodesign för energianvändande byggprodukter kan utfärdas genom förordning av miljöministeriet.

3 kap.

**Energianvändande produkters överens-
stämmelse med kraven**

7 §

*Bedömning av energianvändande produkters
överensstämmelse med kraven*

En tillverkare eller dennes auktoriserade representant ska innan en energianvändande produkt släpps ut på marknaden eller tas i bruk se till att en bedömning av överensstämmelse görs för att säkerställa att den energianvändande produkten uppfyller alla krav som ställs i denna lag.

Närmare bestämmelser om hur överensstämmelse med kraven ska visas kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

8 §

Försäkran om överensstämmelse

Innan en energianvändande produkt släpps ut på marknaden eller tas i bruk ska en försäkran om att produkten överensstämmer med kraven avges. I försäkran ska tillverkaren eller dennes auktoriserade representant försäkra att den energianvändande produkten överensstämmer med denna lag.

Närmare bestämmelser om de uppgifter som ska lämnas i en försäkran om överensstämmelse utfärdas genom förordning av statsrådet.

9 §

CE-märkning

Innan en energianvändande produkt släpps ut på marknaden eller tas i bruk ska den förses med CE-märkning. Tillverkaren eller dennes auktoriserade representant inom Europeiska gemenskapen svarar för att CE-märkningen görs. Bestämmelser om CE-märkning av produkter finns i lagen om att vissa produkter skall förses med CE-märkning.

Om en energianvändande produkt omfattas av tillämpningsområdet för någon annan lagstiftning med bestämmelser om CE-märk-

ning, ska märkningen ange att produkten även överensstämmer med de bestämmelserna.

10 §

Presumtion om överensstämmelse

En energianvändande produkt antas överensstämma med kraven, om den har försetts med CE-märkning i enlighet med bestämmelserna i 9 § och

1) harmoniserade standarder har tillämpats på produkten,

2) produkten har tilldelats gemenskapens miljömärke i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1980/2000 om ett reviderat gemenskapsprogram för tilldelning av miljömärke och miljömärkningen överensstämmer med kraven på ekodesign, eller

3) produkten har tilldelats något annat miljömärke som har godkänts genom det kommittéförfarande som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/32/EG om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energianvändande produkter.

11 §

Undantag från kraven

En energianvändande produkt får ställas ut eller demonstreras på en mäss, utställning eller annan liknande tillställning även om den inte överensstämmer med kraven i denna lag, om det på produkten på ett synligt sätt anges att den inte får släppas ut på marknaden eller tas i bruk innan den uppfyller kraven i denna lag.

12 §

*Skyldighet att lämna uppgifter om kompo-
nenter och underenheter*

En tillverkare eller dennes auktoriserade representant som släpper ut komponenter och underenheter på marknaden eller tar dem i bruk ska lämna tillverkaren av energianvändande produkter relevanta uppgifter om komponenternas eller underenheternas material-sammansättning och om användningen av

energi, material eller andra resurser, om detta är av betydelse för ekodesignen. Närmare bestämmelser om denna informationsskyldighet kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

13 §

Bevarande och framläggande av uppgifter

Tillverkaren eller dennes auktoriserade representant ska hålla de dokument som anknyter till bedömningen av en energianvändande produkts överensstämmelse med kraven och den försäkran om överensstämmelse med kraven som avgivits tillgängliga för kontroll under tio år räknat från den dag då den energianvändande produkten slutade tillverkas. Dokumenten ska ställas till tillsynsmyndighetens förfogande inom tio dagar från den dag då en begäran om detta har tagits emot.

Om tillverkaren inte är etablerad inom Europeiska gemenskapen och inte har en auktoriserad representant, ska importören och näringsidkaren bevara försäkran om överensstämmelse och de tekniska dokumenten.

14 §

Information till konsumenterna

Näringsidkaren ska se till att konsumenterna har tillgång till information om en hållbar användning av den energianvändande produkten och vid behov också om den energianvändande produktens ekologiska profil och fördelarna med ekodesign.

Närmare bestämmelser om den information som ska lämnas konsumenterna kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

4 kap.

Krav på energimärkning av en energianvändande produkt

15 §

Energimärkning av energianvändande produkter

Energianvändande produkter ska förses med energimärkning på det sätt som föreskrivs nedan.

Med energimärkning avses ett energimärke som fästs på en hushållsapparat, en energianvändande byggprodukt eller någon annan energianvändande produkt och ett informationsblad som inkluderas i produktinformationen, när märket och informationsbladet innehåller uppgifter om den energianvändande produktens energiförbrukning och vid behov om förbrukning av andra resurser, såsom vatten eller kemikalier, och om den energianvändande produktens prestanda.

16 §

Utsläppande på marknaden

Tillverkaren av energianvändande produkter, dennes auktoriserade representant, importören och näringsidkaren ansvarar för att en energianvändande produkt för vilken det krävs energimärkning uppfyller de krav på energimärkning som ställs i denna lag och i de bestämmelser som utfärdats med stöd av den, innan den energianvändande produkten släpps ut på marknaden.

17 §

Energimärke, informationsblad och teknisk dokumentation

Tillverkaren av en energianvändande produkt, dennes auktoriserade representant, importören och näringsidkaren ska

1) se till att ett energimärke utarbetas enligt kraven och att det levereras till de näringsidkare som säljer den energianvändande produkten eller på annat sätt bjuder ut den energianvändande produkten till konsumenter,

2) sammanställa ett informationsblad, vars uppgifter ska ingå i en broschyr om produkten eller, om någon broschyr inte har utarbetats, ska uppgifterna i informationsbladet ingå i de handlingar som tillsammans med produkten sänds till de näringsidkare som säljer produkten till konsumenter,

3) utarbeta sådan teknisk dokumentation över den energianvändande produkten med hjälp av vilken tillsynsmyndigheten kan bedöma om de uppgifter som lämnas på energimärket och i informationsbladet är korrekta, och

4) förvara den tekniska dokumentationen i fem år efter det att den sista energianvändande produkten har tillverkats.

Närmare bestämmelser om de krav som enligt 1 mom. ställs på energianvändande byggprodukter kan utfärdas genom förordning av miljöministeriet.

Närmare bestämmelser om övriga krav enligt 1 mom. kan utfärdas genom förordning av arbets- och näringsministeriet.

18 §

Fästande av energimärke på energianvändande produkter

En näringsidkare som säljer eller på annat sätt bjuder ut en energianvändande produkt till konsumenterna ska på en energianvändande produkt som säljs på ett detaljförsäljningsställe eller annars ställs ut för att bjudas ut till konsumenterna fästa ett energimärke så att det är väl synligt.

19 §

Uppgifter som ska lämnas till konsumenterna vid distansförsäljning

En näringsidkare ska vid sådan distansförsäljning som avses i 6 kap. i konsumentskyddslagen (38/1978) i god tid innan avtal ingås ge konsumenten de väsentliga uppgifter som ska lämnas på energimärket och i informationsbladet.

Närmare bestämmelser om de väsentliga uppgifter om energianvändande byggprodukter som ska lämnas vid distansförsäljning kan utfärdas genom förordning av miljöministeriet.

Närmare bestämmelser om de väsentliga uppgifter om andra energianvändande produkter än byggprodukter vilka ska lämnas vid distansförsäljning kan utfärdas genom förordning av arbets- och näringsministeriet.

20 §

Språk som används i energimärkning

Den information som ingår i energimärket och informationsbladet samt den kompletterande informationen ska finnas på finska och

svenska. Om produkten säljs endast i en enspråkig kommun räcker det att informationen lämnas på majoritetens språk.

5 kap.

Besiktningsorgan

21 §

Godkännande av besiktningsorgan

Miljöministeriet godkänner på ansökan de besiktningsorgan som deltar i bedömningen av överensstämmelse med kraven i fråga om de energianvändande produkter som avses i 2 § samt ser till att organen anmäls till Europeiska gemenskapernas kommission och till övriga medlemsstater i Europeiska unionen och Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

I beslutet om godkännande anger ministeriet besiktningsorganets kompetensområde, fastställer de arrangemang som sammanhänger med tillsynen över organet samt uppställer vid behov också andra begränsningar och villkor som gäller organets verksamhet och med vilka det säkerställs att uppgifterna utförs på behörigt sätt. Godkännandet av ett besiktningsorgan kan gälla tills vidare eller en viss tid.

Ett besiktningsorgan som har godkänts av en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet motsvarar ett sådant besiktningsorgan som avses i 1 mom., om motsvarande krav som de om vilka föreskrivs i 22 § har följts vid godkännandet.

22 §

Krav för godkännande av ett besiktningsorgan

Krav för att ett besiktningsorgan ska kunna godkännas är att

1) besiktningsorganet är oberoende i sin verksamhet,

2) besiktningsorganet till sitt förfogande har tillräckligt med yrkeskunnig personal, vars oberoende verksamhet har säkerställts i fråga om besiktningsorgansuppgifterna,

3) besiktningsorganet har de anordningar, redskap och system som verksamheten förutsätter,

4) besiktningsorganet har en med beaktande av verksamhetens art och omfattning tillräcklig ansvarsförsäkring eller ett annat motsvarande arrangemang som kan anses tillräckligt.

Besiktningsorganet ska vara en i Finland registrerad juridisk person eller en del av en sådan juridisk person.

Besiktningsorganet ska genom bedömning som utförs av Mätteknikcentralens ackrediteringsenhet eller något annat ackrediteringsorgan som omfattas av ackrediteringsorganens avtal om ömsesidigt erkännande av besiktningsorgan visa att det uppfyller kraven enligt 1 mom.

Besiktningsorganet ska till den myndighet som fattat beslutet om godkännande anmäla alla sådana förändringar som kan påverka uppfyllandet av de krav som nämns i 1 mom.

23 §

Besiktningsorganets uppgifter

Ett besiktningsorgan ska utföra de uppgifter som krävs för att påvisa överensstämmelse med kraven i fråga om de energianvändande produkter som avses i 2 § och genom vilka det säkerställs att produkterna uppfyller kraven i denna lag och i de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Ett besiktningsorgan kan lägga ut delåtgärder när det gäller att utföra uppgifter som avses i denna paragraf på en underleverantör, om underleverantören uppfyller minimikraven enligt 22 §.

24 §

Utförande av besiktningsuppgifter

Ett besiktningsorgan ska utföra besiktningsuppgifterna med iakttagande av god besiktningspraxis.

Besiktningsorganet ska följa utvecklingen av bestämmelser och standarder inom sitt område.

Besiktningsorganet ska samverka med andra organ inom sitt område på det sätt som det är nödvändigt för att säkerställa att rutinerna är enhetliga.

Vid fullgörandet av sådana offentliga förvaltningsuppgifter som avses i denna lag ska besiktningsorganet följa bestämmelserna i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003), förvaltningslagen (434/2003) och språklagen (423/2003).

25 §

Tillsyn över besiktningsorgan och återkallande av godkännande

Miljöministeriet övervakar de besiktningsorgan som det har godkänt. Besiktningsorganen ska årligen lämna miljöministeriet en berättelse om sin verksamhet.

Om ett besiktningsorgan inte uppfyller de krav som nämns i 22 § eller inte följer de villkor som har ställts i det beslut som avses i 21 § eller annars handlar väsentligt i strid med gällande bestämmelser och föreskrifter, ska miljöministeriet ge besiktningsorganet en tillräckligt lång frist för att rätta till saken. Miljöministeriet ska återkalla sitt godkännande om besiktningsorganet inte har avhjälpt bristen inom utsatt tid.

Miljöministeriet ska anmäla de besiktningsorgan som det har godkänt samt återkallelser av godkännande till Europeiska gemenskapernas kommission och övriga medlemsstater i Europeiska unionen och Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

6 kap.

Tillsyn

26 §

Den högsta ledningen och styrningen av tillsynen

Den högsta ledningen och styrningen av tillsynen över efterlevnaden av denna lag ankommer på arbets- och näringsministeriet. I fråga om energianvändande byggprodukter ankommer den högsta ledningen och styrningen dock på miljöministeriet.

27 §

Tillsynsmyndighet

Säkerhetsteknikcentralen övervakar att de energianvändande produkterna överensstämmer med denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

28 §

Säkerhetsteknikcentralens rätt att få uppgifter

Säkerhetsteknikcentralen har rätt att få för tillsynen över efterlevnaden av denna lag nödvändiga uppgifter av tillverkaren, den auktoriserade representanten, importören eller någon annan näringsidkare som har förpliktelser enligt denna lag.

29 §

Säkerhetsteknikcentralens inspektionsrätt

Säkerhetsteknikcentralen har rätt att få tillträde till ett område eller till en lokal eller annat utrymme, om detta behövs med tanke på tillsynen enligt denna lag, att där utföra inspektioner och att vidta andra åtgärder som tillsynen kräver. Tillsynsåtgärderna kan dock utsträckas till sådana lokaler som är avsedda för boende endast om det finns anledning att misstänka att ett brott som avses i 34 kap. 1, 3, 7—9 eller 10 § eller 44 kap. 11 eller 12 § i strafflagen (39/1889) har begåtts.

30 §

Rätt att få en energianvändande produkt för undersökning och provning

Säkerhetsteknikcentralen har rätt att få en energianvändande produkt för undersökning och provning, om det behövs med tanke på tillsynen över efterlevnaden av denna lag eller de bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Säkerhetsteknikcentralen kan anlita utomstående sakkunniga vid undersökning och provning samt vid bedömning av överensstämmelse med kraven.

Säkerhetsteknikcentralen ska ersätta en i 1 mom. avsedd produkt som tas för undersök-

ning och provning enligt gängse pris, om tillverkaren, den auktoriserade representanten, importören eller näringsidkaren kräver det och om produkten inte strider mot denna lag eller de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Om en energianvändande produkt inte uppfyller kraven i denna lag eller de bestämmelser som utfärdats med stöd av den, får Säkerhetsteknikcentralen ålägga tillverkaren, den auktoriserade representanten, importören eller näringsidkaren att ersätta de direkta och nödvändiga kostnaderna för anskaffningen, undersökningen och provningen enligt gängse pris.

31 §

Krav som gäller utomstående sakkunniga

Sakkunniga som utför undersökningar och provningar samt bedömningar av överensstämmelse med kraven för myndighetstillsynen enligt denna lag ska ha den sakkunskap och kompetens som behövs för dessa uppgifter. På sådana utomstående sakkunniga tillämpas vad som i förvaltningslagen bestäms om jäv för tjänsteman.

32 §

Säkerhetsteknikcentralens rätt att få uppgifter och utlämna sekretessbelagda uppgifter

Utan hinder av sekretessen enligt lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet har Säkerhetsteknikcentralen rätt att av andra myndigheter få de uppgifter som behövs för tillsynen enligt denna lag.

Utan hinder av sekretessen enligt lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet får Säkerhetsteknikcentralen utlämna uppgifter som den erhållit i samband med skötseln av uppdrag enligt denna lag och som omfattas av sekretessen till

1) åklagaren, polisen och tullmyndigheten för förebyggande eller utredning av brott,

2) miljövårds- och konsumentskyddsmyndigheterna om den handling som lämnas ut innehåller sådana uppgifter som myndigheten behöver för att utföra sina uppdrag, och

3) behöriga utländska myndigheter och internationella organ för uppfyllande av sådana förpliktelser som grundar sig på Europeiska gemenskapens regelverk eller internationella avtal som är bindande för Finland.

33 §

Besiktningens organens skyldighet att lämna uppgifter

Utan hinder av sekretessen enligt lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet är besiktningens organen skyldiga att

- 1) ge andra besiktningens organ som avses i denna lag de uppgifter som behövs för besiktningens organens samarbete,
- 2) ge Säkerhetsteknikcentralen sådana uppgifter som behövs för tillsynen.

34 §

Åtgärder när en energianvändande produkt inte överensstämmer med kraven

Om Säkerhetsteknikcentralen har anledning att misstänka eller konstaterar att en energianvändande produkt eller dokumenten och uppgifterna om den inte överensstämmer med kraven i denna lag, har Säkerhetsteknikcentralen rätt att

- 1) tillfälligt eller permanent begränsa utsläppande på marknaden eller ibruktagande av den energianvändande produkten,
- 2) tillfälligt eller permanent förbjuda ibruktagande av den energianvändande produkten och saluförande, försäljning eller annan överlåtelse av produkten,
- 3) på det sätt som den bestämmer kräva att tillverkaren, den auktoriserade representanten, importören eller näringsidkaren avhjälper bristerna i den energianvändande produkten så att produkten, dokumenten och de uppgifter som ges om den uppfyller de krav som ställs i denna lag och med stöd av den,
- 4) bestämma att en energianvändande produkt som innehas av tillverkaren, den auktoriserade representanten, importören eller näringsidkaren ska förstöras, i det fall att det förbud eller den begränsning som avses i 1—3 punkten inte kan anses vara en tillräcklig åtgärd; om det dock inte anses ändamåls-

enligt att den energianvändande produkten förstörs, kan Säkerhetsteknikcentralen bestämma hur det annars ska förfaras med produkten.

Tillverkaren, den auktoriserade representanten, importören eller näringsidkaren ska för Säkerhetsteknikcentralen inom den tid som den utsatt lägga fram en utredning om hur det åläggande som fogats till förbudet eller begränsningen enligt 1 mom. 1 och 2 punkten eller kravet enligt 1 mom. 3 punkten har verkställts.

35 §

Handräckning

Polisen och tullmyndigheten ska vid behov ge handräckning vid tillsynen över efterlevnaden av denna lag.

7 kap.

Tvångsmedel och påföljder

36 §

Administrativa tvångsmedel

Säkerhetsteknikcentralen kan förena ett förbud eller åläggande som den meddelat med stöd av denna lag med vite eller hot om tvångsutförande eller avbrytande på det sätt som föreskrivs i viteslagen (1113/1990).

37 §

Straffbestämmelse

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

- 1) släpper ut en energianvändande produkt på marknaden eller tar i bruk en energianvändande produkt i strid med bestämmelserna i 4, 6—9 eller 16 §,
 - 2) bryter mot skyldigheten enligt 12—14, 17—20 eller 24 §,
 - 3) bryter mot den skyldighet att lämna uppgifter som föreskrivs i 28 eller 33 §, eller
 - 4) bryter mot ett förbud eller ett åläggande enligt 34 §,
- ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *brott*

mot lagen om krav på ekodesign för och energimärkning av produkter dömas till böter.

Den som bryter mot ett förbud eller ett åläggande som har meddelats med stöd av 34 § och förenats med vite, kan lämnas obstraffad för samma gärning.

8 kap.

Särskilda bestämmelser

38 §

Avgifter

Avgifter enligt denna lag tas ut till staten enligt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

39 §

Sökande av ändring i ett ministeriums och Säkerhetsteknikcentralens beslut

Ändring i ett beslut som ett ministerium eller Säkerhetsteknikcentralen har fattat med stöd av denna lag får sökas genom besvär i enlighet med vad som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Beslutet ska iakttas trots att det överklagats, om inte besvärinstansen beslutar något annat.

40 §

Sökande av ändring i ett besiktningsorgans beslut

Ett besiktningsorgans beslut får inte överklagas genom besvär. I ett besiktningsorgans beslut om överensstämmelseintyg eller besiktningsintyg får rättelse sökas hos besiktningsorganet inom 30 dagar från delfäendet av beslutet. Anvisningar om hur man ska gå till väga när man yrkar på rättelse av beslutet ska fogas till beslutet.

Ändring i ett beslut som ett besiktningsorgan har fattat i ett rättelseförfarande får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen.

9 kap.

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

41 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009.

Bestämmelserna om energimärkning tillämpas inte på sådana energianvändande produkter vars tillverkning har upphört och som släppts ut på marknaden innan EG-kommisionens rättsakt om energimärkning av produktgruppen i fråga ska börja tillämpas. Bestämmelserna om energimärkning tillämpas inte heller på sådana energianvändande produkter som säljs begagnade.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

42 §

Bestämmelse om upphävande

Genom denna lag upphävs

1) lagen av den 19 december 1997 om anordningars energieffektivitet (1241/1997) jämte ändringar, och

2) Republikens presidents förordning av den 5 januari 1996 om genomförande av Europeiska gemenskapernas direktiv om luftburet buller från hushållsapparater (9/1996).

Om det i någon annan lag eller i en förordning hänvisas till lagen om anordningars energieffektivitet, som gällde när denna lag trädde i kraft, ska den här lagen tillämpas i dess ställe.

43 §

Författningar som förblir i kraft

Följande författningar som utfärdats med stöd av lagen om anordningars energieffektivitet förblir alltså i kraft:

1) effektivitetskrav för värmepannor, Finlands byggbestämmelsesamling, D7, föreskrifter 1997,

2) handels- och industriministeriets förordning om energieffektivitetskrav för elektriska

kylskåp, frysar och kombinationer av dessa för hushållsbruk (854/2000),

3) handels- och industriministeriets förordning om energieffektivitetskrav för förkoppningsdon till lysrör (318/2002),

4) handels- och industriministeriets beslut om uppgifter som skall lämnas vid energimärkning av elektriska tvättmaskiner för hushållsbruk (202/1996),

5) handels- och industriministeriets beslut om uppgifter som skall lämnas vid energimärkning av elektriska torktumlare för hushållsbruk (203/1996),

6) handels- och industriministeriets beslut om uppgifter som skall lämnas vid energimärkning av kombinerade tvättmaskiner/torktumlare för hushållsbruk (895/1997),

7) handels- och industriministeriets förordning om de uppgifter som skall ges vid energimärkning av lampor för hushållsbruk (859/2000),

8) handels- och industriministeriets förordning om uppgifter som skall lämnas vid energimärkning av diskmaskiner (1009/2000),

9) handels- och industriministeriets förordning om uppgifter som skall lämnas vid energimärkning av elektriska ugnar för hushåll (1052/2002),

10) miljöministeriets förordning om uppgifter som skall lämnas vid energimärkning av luftkonditioneringsapparater för hushållsbruk (1271/2002),

11) handels- och industriministeriets förordning om uppgifter som skall lämnas vid energimärkning av elektriska kylskåp, frysar och kombinationer av dessa för hushållsbruk (541/2004).

På de apparater som avses i de författningar och föreskrifter som nämns i 1 mom. tillämpas vad som i denna lag och med stöd av den föreskrivs om produkterna. På de leverantörer som avses i nämnda författningar och föreskrifter tillämpas på motsvarande sätt det som i denna lag föreskrivs om tillverkaren, dennes auktoriserade representant, importören eller näringsidkaren.

Helsingfors den 19 december 2008

Republikens President

TARJA HALONEN

Näringsminister *Mauri Pekkarinen*

Nr 1006

**Statsrådets förordning
om ändring av polisförordningen**

Given i Helsingfors den 18 december 2008

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från inrikesministeriet, *ändras* i polisförordningen av den 8 september 1995 (1112/1995) 1 § 3 mom., 4 och 5 § samt 18 § 2 mom., sådana de lyder, 1 § 3 mom. i förordning 75/2008, 4 § i förordning 880/1996 och 181/2001, 5 § delvis ändrad i förordning 707/2002 och 18 § 2 mom. i förordning 836/2004, som följer:

Polismän

1 §

Även polismännen vid nödcentralsverket och vid Förvaltningens IT-central samt de polismän som utnämnts att sköta polisuppgifter enligt lagen om civilpersonals deltagande i krishantering (1287/2004) är sådana polismän som avses i 1 mom.

4 §

Chef för personalen vid den lokala polisen är polischefen, om inte något annat stadgas eller bestäms om ledningsförhållandena.

Verksamheten vid den lokala polisens och de riksomfattande enheternas verksamhetsenheter leds av de polismän som hör till befälet inom sitt uppgiftsområde. Vid den lokala polisen ska det alltid finnas av en till allmän ledare förordnad polisman som hör till befälet och som under sitt tjänstgöringspass ansvarar för den operativa ledningen för fältverksamheten inom sitt verksamhetsområde. Den allmänna ledaren är i sitt uppdrag och inom sitt verksamhetsområde förman för den lokala polisen och för övrig polispersonal som han eller hon leder i ett uppdrag, om inte

något annat bestäms med stöd av 6 § 1 mom. Den allmänna ledarens verksamhetsområde kan omfatta en polisinsättning eller ett allmänt ledningsområde som består av flera polisinsättningar.

En polisman som har förordnats till fältchef för en verksamhetsenhet som hör till den lokala polisen ansvarar för den operativa ledningen av fältverksamheten under den allmänna ledarens ledning. Fältchefen är förman för den i verksamhetsområdet tjänstgörande personal inom den lokala polisen som inte hör till befälet samt för andra polismän som utför samma uppgift, om inte något annat bestäms med stöd av 6 § 1 mom. Fältchefen som arbetsledare och patrullchefen som den som utför uppgiften ansvarar för utförandet av en polisuppgift som förmedlas av en nödcentral eller av polisens lägescentral eller som annars kommit till hans eller hennes kännedom.

Inom den lokala polisen eller en verksamhetsenhet som hör till en riksomfattande enhet inom polisen är en polisman som har förordnats till patrullchef eller gruppchef förman för två eller flera polismän som utför samma uppgift, om inte något annat har bestämts om ledningsförhållandena.

Jourhavanden vid en nödcentral som avses i 3 mom. ansvarar för mottagandet av uppgiften, för bedömning av hur brådslande och farlig den är samt för dess förmedling till fältchefen eller patrullchefen och för andra nödvändiga åtgärder som uppgiften förutsätter. Jourhavanden ser särskilt till att de som utför uppgiften har den tillgängliga nödvändiga information som arbetarskyddet förutsätter samt följer för sin del utförandet av uppgifterna.

5 §

Polisens funktionella ledningsförhållanden kan dessutom fastställas i reglementet eller arbetsordningen för inrikesministeriets polisavdelning, länsstyrelsens polisenhet, polisens samarbetsområde, det allmänna ledningsrådet, den lokala polisens polisenhet eller den riksomfattande polisenheten.

Av särskilda skäl kan polisens högsta ledning i fråga om hela landet, polisens länsledning i fråga om den polispersonal som är placerad inom länet, med undantag av personalen vid polisinrättningen i Helsingfors härad, samt polischefen i fråga om personalen vid den enhet inom den lokala polisen som lyder under honom eller henne ge order om tillfälliga ledningsförhållanden för polisens personal på det sätt som situationen kräver.

Helsingfors den 18 december 2008

Inrikesminister *Anne Holmlund*

Maktmedels- och skyddsredskap

18 §

Polisens maktmedelsredskap är

1) såsom personliga tjänstevapen magasinförsedda pistoler och revolverar eller pistoler och revolverar med självladdande enkelskott, med tillhörande patroner,

2) såsom stödvapen magasinförsedda skjutvapen eller skjutvapen med självladdande enkelskott vilkas kaliber motsvarar tjänstevapen, med tillhörande patroner,

3) såsom specialvapen som stöder polisverksamheten hagelgevär, maskinpistoler vilkas kaliber motsvarar tjänstevapen, gevär eller andra skjutvapen som avses i 6 § 2 mom. 12 punkten i skjutvapenlagen (1/1998) och skjutvapen som är avsedda för spridning av gas eller annat förlamande ämne, med tillhörande patroner, samt

4) övriga maktmedelsredskap vilkas egenskaper och verkningar då de används på behörigt sätt är lindrigare än skjutvapen.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Lagstiftningsråd Riitta Aulanko

Nr 1007

Statsrådets förordning

om justering av de maximibelopp för plikt som avses i lagen om kollektivavtal

Given i Helsingfors den 18 december 2008

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från arbets- och näringsministeriet, föreskrivs med stöd av 13 a § lagen den 7 juni 1946 om kollektivavtal (436/1946), sådant detta lagrum lyder i lag 864/2001:

1 §

De maximibelopp i 7 § 1 mom. lagen om kollektivavtal (436/1946) som föreskrivs för plikt är i motsvarighet till förändringen i penningvärdet 28 300 och 280 euro.

Maximibeloppet för plikt enligt 9 § 1 mom. lagen om kollektivavtal är i motsvarighet till förändringen i penningvärdet 28 300 euro.

Helsingfors den 18 december 2008

Näringsminister *Mauri Pekkarinen*

2 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009.

Genom denna förordning upphävs förordningen den 22 december 2005 om justering av de maximibelopp för plikt som avses i lagen om kollektivavtal (1120/2005).

Konsultativ tjänsteman Jouni Lemola

Nr 1008

Inrikesministeriets förordning om Räddningsinstitutets avgiftsbelagda prestationer

Given i Helsingfors den 19 december 2008

I enlighet med inrikesministeriets beslut föreskrivs med stöd av 8 § i lagen av den 21 februari 1992 om grunderna för avgifter till staten (150/1992), 34 § i lagen av den 21 maj 1999 om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), 36 § i lagen av den 21 juli 2006 om Räddningsinstitutet (607/2006) och 8 § 4 mom. i lagen av den 30 november 2007 om erkännande av yrkeskvalifikationer (1093/2007), av dem 8 § i lagen om grunderna för avgifter till staten sådan den lyder i lag 348/1994 och 34 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet sådan den lyder i lag 495/2005:

1 §

Offentligrättsliga prestationer med fast avgift

I 6 § 3 mom. i lagen om grunderna för avgifter till staten avsedda avgiftsbelagda offentligrättsliga prestationer för vilka Räddningsinstitutet tar ut en fast avgift på 80 euro per kursdag är

1) kurser för avtalsbrandkårschefer och grundkurser för industribrandchefer i bissyssla, samt

2) andra kurser som skall genomgå för uppnående av behörighet för uppgifter inom räddningsväsendet.

I kursavgiften ingår undervisning, inkvartering, studiematerial som delas ut på kursen och lunch under kursdagen.

2 §

Kurser som genomförs som tillämpade övningar

I 36 § 2 mom. i lagen om Räddningsinstitutet avsedda prestationer för vilka Räddningsinstitutet i kundavgifter tar ut i genomsnitt 40 procent av kostnaderna för kursen är kurser som genomförs som tillämpade övningar på Räddningsinstitutets övningsområde och på vilka räddningsverkens och avtalsbrandkårernas manskap ges utbildning i

sådana yrkestekniska färdigheter som krävs inom räddningsverksamheten.

3 §

Avgiftsfria offentligrättsliga prestationer

I 6 § 3 mom. i lagen om grunderna för avgifter till staten avsedda avgiftsfria offentligrättsliga prestationer är kurser som avses i 4 § 3 punkten i lagen om civilpersoners deltagande i krishantering (1287/2004).

4 §

Lämplighetsprov

Räddningsinstitutet tar ut en avgift på 300 euro för lämplighetsprov som ordnas enligt 8 § i lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer (1093/2007). För att göra om ett prov eller en del av ett prov tas ut samma avgift som har tagits ut för underkänd prestation. För intyg över godkänd prestation i lämplighetsprovet tas ut en avgift på 20 euro.

5 §

Avgiftsbelagda företagsekonomiska prestationer

I 7 § 1 mom. i lagen om grunderna för avgifter till staten avsedda andra avgiftsbe-

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 1008

lagda prestationer som Räddningsinstitutet prissätter enligt företagsekonomiska grunder är

- 1) andra prestationer än de kurser som avses i 1—3 § och det lämplighetsprov som avses i 4 §,
- 2) utbildningsmaterial som sammanställts på beställning,
- 3) konsultering och annan därmed jämförbar service,
- 4) uthyrning av utbildnings- och inkvarteringslokaler, övningsområden, övningsredskap och materiel, samt
- 5) annan service som avtalats särskilt.

Helsingfors den 19 december 2008

Inrikesminister *Anne Holmlund*

Räddningsinstitutet beslutar om de avgifter som tas ut för framtagande av uppgifter enligt 34 § 2 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet samt för utlämnande av kopia eller utskrift enligt lagens 34 § 3 mom. med beaktande av vad som föreskrivs i 34 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

6 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009 och gäller till utgången av 2010.

Konsultativ tjänsteman Henri Helo